

Roar Mikalsen

1458 fjellstrand

Oslo politidistrikt
Grønland politistasjon
Grønlandsleiret 44
0190 Oslo

Nesodden den 8. august 2009

POLITIANMELDELSE AV STATSADVOKAT BODIL THORP MYHRE OG TINGRETTSDOMMER MARI BØ HAUGSTAD.

I forbindelse med min straffesak i Sør-Østerdal tingrett den 8. juni 2009, vil jeg med dette politianmelde ovennevnte offentlige tjenestemenn for å bistå politiet som etat og den norske stat i forbrytelser mot det norske folk, samt for å bidra til å skjule en forbrytelse mot menneskeheten.

De ovennevnte personer har med dette sviktet det norske folk fundamentalt i sin rolle som offentlige tjenestemenn og sånn sett forbrutt seg mot straffeloven §§ 110, 118, 123, 132a, 139, 149, 150a, samt internasjonale konvensjoner som Roma vedtektene (artikkel 25), SP og EMK.

Dette er svært grove beskyldninger som må sees på bakgrunn av min tidligere korrespondanse med etaten. Jeg har fra før politianmeldt politietterforskerne i saken, samt politiadvokaten (se ref. 10167134 521/09-123), og det er nå, etter at min runde i tingretten er over, på sin plass å rette en tilsvarende, men mer omfattende, politianmeldelse mot de gjeldende personer.

Som det også går frem av talen jeg holdt i retten (vedlegg 1) gjorde jeg det klart for dommeren og statsadvokaten at narkotikalovene er kriminelle lover, ettersom mennesket har rettigheter som står over narkotikalovene. Dvs. at narkotikalovene bryter med overordnede prinsipper som vi gjennom konvensjoner som FNs Sivile og Politiske rettigheter (SP) og den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK) har forpliktet oss til å overholde, da spesielt likhetsprinsippet (forbudet mot usaklig forskjellsbehandling/diskriminering: SP art. 2-1, art. 26 og EMK art. 14) og vilkårlighetsprinsippet.

Jeg informerte også retten om at alt dette kunne settes i en videre kontekst med krigen mot terror, og at også denne kampanjen måtte tas med i bevisbildet ettersom disse kampanjene (krigen mot terror og krigen mot narkotika) gjensidig tydeliggjør, forsterker, og bekrefter hverandres mekanismer og samfunnsmessige funksjon (De er bl.a. begge bygget på løgner).

Jeg ble derimot nektet muligheten til å bevise mine påstander, og derfor henvender jeg meg nå til SEFO i håp om at dere som offentlige tjenestemenn tar deres verv alvorlig.

Som sitatene under, av menneskerettsautoriteter som Erik Møse og Jørgen Aall viser, er det juridisk ingen tvil om at jeg i tingretten hadde et lovfestet krav på å få min sak hørt, og at dommeren ved å nekte meg dette, selv stiller seg åpen for strafferettslige sanksjoner, ettersom hun (og statsadvokaten) nå har bidratt til å skjule realitetene bak krigen mot terror og krigen mot narkotika for folket, og sånn sett har gjort det mulig for disse kampanjene å fortsette noe lenger enn hva som ellers ville vært mulig, med hva dette medfører av uheldige konsekvenser for Norges og verdens befolkning:

- EMK Artikkel 13 "fastslår at enhver hvis rettigheter og friheter fastlagt i konvensjonen blir krenket, skal ha rett til effektiv prøvningsrett ved nasjonal myndighet uansett om krenkelsen er begått av personer som handler i offisiell egenskap". (Møse, Menneskerettigheter s.95)
- "Etter norsk rett ligger kompetansen til å prøve lovens forhold til Grunnloven og konvensjonen hos de alminnelige domstoler, ikke egne forfatnings- eller forvaltningsdomstoler som i mange andre land. Og den ligger ikke bare hos høyesterett; dommerfullmektigen i Grukkedal kan sette loven til side som stridende mot Grunnloven." (Aall, Rettsstat og menneskerettigheter s.92)
- "Så vel Grunnloven som EMK hører utvilsomt til de rettssetninger domstolene skal anvende av eget tiltak, jf. prinsippet i tvml. § 191 (tvisteloven § 11-3). De har derfor ikke bare rett, men også plikt til både i straffesaker og i sivile saker uoppfordret å tillegge en grunnlovs- eller konvensjonsstrid virkning." (Aall, Rettsstat og menneskerettigheter s. 94)
- "Domstolene skal både i sin egen virksomhet (særlig i saker om straff) og i sin kontrollfunksjon vis-a-vis forvaltningen påse at tilfredsstillende hjemmel foreligger. Dette gir nasjonale domstoler en nøkkelrolle ved tilsikringen av den enkeltes rettssikkerhet generelt og av konvensjonsrettighetene spesielt." (Aall, Rettsstat og menneskerettigheter, s. 97)
- Og Møse legger til at "Enhver som gjør gjeldende (claims) at rettighetene er krenket, skal ha prøvningsrett".(s.95)

Som det fremgår av de overnevnte sitater og av vedlegg 1, har jeg blitt nektet min dag i retten – et forsvar i min egen sak (se EMK artikkel 6). Og både dommer og statsadvokat har derfor på hver sitt vis sviktet sin rolle som offentlige tjenestemenn.

Ingenting er for rettsstaten og samfunnet så farlig og uheldig som jurister som driver sitt virke i blinde og uten et moralsk kompass å se sine paragrafer i sammenheng med. Jeg forventer derfor nå at tjenestemennene i SEFO ser alvorlig på saken, og sender også med en kortfattet introduksjon til mitt argument (vedlegg 2: gangen i et moralsk forsvar), ettersom det for de fleste av etatens tjenestemenn nok vil være en fremmed tanke og ikke umiddelbart innlysende, og slik at dere har tilstrekkelig oversikt over hovedtrekkene i mitt argument til å se nærmere på dets juridiske fundament.

Jeg minner også om at denne anmeldelsen må sees i kontekst med mine tidligere forsøk på dialog med politiet (se vedlegg 3 og 4). Jeg kommer til å fortsette og politianmelde de offentlige tjenestemenn jeg ansvarliggjør på min vei igjennom systemet, og det sier seg selv at etaten ikke vil tåle for mange av dem. Staten som størrelse kan med ingen troverdighet nekte meg muligheten til å bevise mine påstander, spesielt i en prinsipielt så viktig sak, og det er således ingen vei utenom opprettelsen av de uavhengige kommisjonene jeg tar til orde for i vedlegg 4. Og jo før, jo bedre vil det være for alle involverte parter.

Jeg takker for deres tid, og det vil nå være opp til etterforskerne i SEFO å vise om våre offentlige tjenestemenn er underlagt landets lover eller ikke – og om politiet som etat er folkets tillit verdig.

Med vennlig hilsen

Roar Mikalsen